

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **J. D.**, zastoupeného JUDr. Marcelou Urbanovou, advokátkou se sídlem AK Nákladní 895/41, Opava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 10. 2006, č. j. 43 Cad 52/2006 – 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 2. 2006, č. X. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 43 zák. č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že žalobce podle posudku lékaře OSSZ v Opavě ze dne 1. 2. 2006 není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 20 %. Při posuzování zákonnosti citovaného správního rozhodnutí vycházel Krajský soud v Ostravě z posudku PK MPSV ČR pracoviště Ostrava ze dne 30. 8. 2006, který považoval za úplný v jeho skutkových zjištěních a přesvědčivý v jeho posudkových závěrech. Z uvedeného posudku krajský soud zjistil, že žalobce trpí řadou onemocnění, hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je však stav po cévní mozkové příhodě v r. 2004, toho času s minimálním neurologickým nálezem.

S tímto zdravotním stavem nebyl schopen žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí vykonávat nadměrně těžkou fyzickou práci, byl však schopen svého dosavadního pracovního zařazení jako jednatel či práce v administrativě. Zdravotní stav žalobce byl s ohledem na výše uvedené hodnocen podle kap. VI. odd. A položky 13 písm. a) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. a pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl určen 20 %. Žalobce tak k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl částečně invalidní.

Kasační stížnost podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Stěžovatel se neztotožnil se závěry Krajského soudu v Ostravě, neboť má pochybnosti o správnosti a přesvědčivosti posudku PK MPSV ČR ze dne 3. 8. 2006, když má zato, že jeho pokles schopnosti jeho soustavné výdělečné činnosti (s ohledem na trvale se zhoršující zdravotní potíže v příčinné souvislosti s cévní mozkovou příhodou z r. 2004) je natolik vysoký, že splňuje podmínky pro přiznání částečného invalidního důchodu. K důkazu proto navrhl provedení revizního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví. Závěrem pak navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu uplatněných stížných bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Úvodem předesílá, že stěžovatel sice formálně namítá důvody uvedené v ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., fakticky však zpochybnění závěrů posudku PK MPSV ČR ze dne 3. 8. 2006 spadá pod důvody uvedené v ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tedy pod jiné vady řízení. K věci samé pak Nejvyšší správní soud uvádí následující: Krajský soud v Ostravě především nepochybil, pokud při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti stěžovatele vycházel z posudku PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, neboť posudkové komise MPSV ČR jsou podle ust. § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb. povolány k podávání posudků v přezkumném řízení soudním. Stejně jako krajský soud nemá pak Nejvyšší správní soud pochyby o úplnosti a přesvědčivosti podaného posudku. Posudková komise MPSV ČR měla pro jeho vypracování dostatek odborných lékařských nálezů z doby krátce před vydáním napadeného rozhodnutí, včetně propouštěcí zprávy z interního oddělení ze dne 21. 9. 2005 a zprávy z echokardiologického vyšetření ze dne 30. 9. 2005, z doby po vydání napadeného rozhodnutí měla pak komise k dispozici nález z revmatologického vyšetření ze dne 18. 4. 2006. Při stanovení diagnostického souhrnu posudková komise z těchto nálezů důsledně vycházela. Následně pak provedla funkční hodnocení jednotlivých zjištěných chorob stěžovatele a v souladu s tím stanovila hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Tento závěr PK MPSV ČR stěžovatel nijak nepochybnil a sám rovněž poukázal na stav po akutní cévní mozkové příhodě, k níž došlo dne 11. 3. 2004. Posudkové hodnocení, k němuž následně PK MPSV ČR dospěla, pak odpovídá míře funkčního postižení doloženého v odborných lékařských nálezech. Příloha č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. kap. VI odd. A pol. 13 písm. a) je určena pro stavy po cévních mozkových příhodách s následnými lehkými poruchami. Možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti udává v rozmezí 5-20 %. PK MPSV ČR stanovila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatele na horní hranici zde uvedeného rozpětí, tj. 20 % i s přihlédnutím k ostatním zdravotním potížím, které jsou uvedeny v diagnostickém souhrnu. Uvedený posudkový závěr považuje Nejvyšší správní soud za přesvědčivý, neboť vyplývá ze shromážděných podkladů a jemu odpovídá i pracovní rekomandace. Za této situace tedy neshledal Nejvyšší správní soud za potřebné vypracování doplňujícího posudku PK MPSV ČR či dokonce vyžádání znaleckého posudku. Nejvyšší správní soud uzavírá, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě netrpí tvrzenou vadou řízení dle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Kasační stížnost proto jako nedůvodnou podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. srpna 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

